

Bayer Zsolt: Falukutatók

2011 június 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Igazából nem róluk lesz szó. Hanem arról, hogy ideje lenne feltámadniuk. Hogy legalább tudjuk, mivel kell szembenéznünk pillanatokon belül. El kell merülni Zemplén és a Cserehát falvaiban. Hogy megértsük, mit is jelent valójában a nyomor, s mindaz, ami vele jár.

Zemplén és a Cserehát egyes falvai már nem Magyarországon vannak. Nem Európában vannak. Nem a Homo sapiens benépesítette Föld nev? bolygón vannak. Hanem túl mindenen, ami emberi, s ami még emberi maradt. S ez már régen nem „cigányügy”. Ez a mi ügyünk.

Ami Zemplén és a Cserehát falvaiban kin?tt a nyomorból, az el?l nincs már menekvés. Abból a nyomorból legel?ször a felfoghatatlan, iszonytató agresszivitás n?tt ki. Az egyszer? lopás már az élet része. A tolvajnak is, a meglopottnak is. De lassan az lesz a mindennapi brutalitás is. „Hétköznapi fasizmus” – mondhatnánk a közhelyet, hogy ne legyen ostoba közhely. Mert ott most ez van: hétköznapi fasizmus. A nyomor trónjára ült többség bosszút áll az ott felejtett kisebbségen. S hogy senki ne tévedjen: ott már a cigány a többség. Mert lassan minden nem cigány elmenekült. Még néhány konok öreg húzza, s néhány középkorú, akinek végképp nincs hová mennie. ?k jönnek haza az esti busszal Kazincbarcika vagy Ózd rettenetes gyáraiból, s a kocsma el?tt összegy?lt horda gúnyosan üvölti feléjük: „Mi van, parasztok! Dolgozni voltatok!?” És röhögnek, ahogy a hiéna röhög a kilátástalan éjszakában…

A kirabolt öregasszonyokat, id?s házaspárokat egyre gyakrabban össze is verik. (Gadnán meger?szakolták a nyolcvanéves asszonyt, majd fejszével levágták a lábát. Uramistenem!) Azóta, ha egy öregember éjjel felriad a szomszéd szobából áthallatszó zajra, magára húzza a takarót, és lapul, legalább az élete megmaradjon. Aztán másnap csöndesen odaadja az ország egyik legszebb református templomának kulcsát az arra vet?d? idegennek. Az ufónak.

Az egyik faluból tavaly költözött el a legutolsó magyar család. A templom harangját azóta azért nem tudják ellopni, mert elrontották a sorrendet: el?bb a harangtoronyba vezet? falépcs?t vitték el, és tüzelték el, így most nem férnek hozzá a haranghoz.

A másik falu megmaradt iskolájába 165 gyerek jár, közülük 151 cigány. Az átlagos IQ hetvenes – ez az imbecilszint. Itt húzza az igát néhány szent ?rült pedagógus, aki a májusi fizetését már nem kapta meg, mert a maradék pénz elment segélyre. És a hetedikes „tanuló” már terhes. Ikrekkel…

A harmadik faluban egy vállalkozó tíz cigányt akart felvenni állandó munkára, több pénzért, mint a segély. Kett? volt hajlandó elmenni dolgozni… És ülnek a porban, arcukon nyál csorog, és megdobálják az idegent.

A negyedik faluban a cigány uzsorás tizenhárom éves gyereklánnyal „él együtt”. Mindenki tudja, hogy uzsorás. Mindenki tudja, hogy gyereket hág. Baja nem lesz bel?le. A törvények is mások arrafelé.

A barbárok foglalhatták el így valamikor Rómát. Bizony. A Zemplén és a Cserehát Magyarország legszebb vidéke. A Rákócziak földje. Illetve: volt. Ma: egy másik bolygó. S lehet erre finnyáskodni is, s lehet felháborodni és rasszizmust üvölteni. De értelmetlen. Az itt leírtak: fényképek. Pillanatfelvételek. Hiperrealista képek. S jó, ha tudjuk: amikor majd elmenekül onnan az utolsó magyar is, és már végképp nem lesz kit?l és mit ellopni, akkor ez a populáció meg fog jelenni a városainkban. Jönnek majd kurvának, rablónak, gyilkosnak. És majd akkor tessék finnyáskodni…

Ideje van a falukutatásnak. Hogy lássuk és tudjuk, amit nem merünk látni és tudni. Pedig valami megoldást találnunk kell, méghozzá azonnal. Ami pedig bizonyos: aki tízéves koráig ebben a közegben szocializálódott, örökre menthetetlen. Ha valamit kezdeni akarunk mindezzel, le kell mondjunk néhány generációról. Ám a most hároméveseket ki kell szakítani ebb?l a környezetb?l. Akárhogyan, akármilyen áron. És el kell érni, hogy hetente legfeljebb hat-nyolc órát töltsenek otthon. Máskülönben végképp vége lesz mindennek.

Bayer Zsol, magyarhirlap.hu

Ajánló